

تحلیل گریسی انان پیش بینی می کند: دوران فاجعه بار انتقال قدرت از سوی ترامپ

این دوره ی پس‌انتخابات، فاجعه بار بوده است. اگر چه همواره این نگرانی در مورد آنچه ممکن است در ماه‌های بین یک انتخابات ریاست جمهوری و مراسم تحلیف اتفاق افتد، وجود دارد، چند هفته اخیر بدترین نگرانی‌ها را در جامعه آمریکا دارد. ژولیان زلیزر، تحلیل‌گر سیاسی سی‌ان‌ان در تحلیلی نوشت: دوره انتقال قبلاً طولانی‌تر هم بود. تا زمان تصویب متمم بیستم در ۱۹۳۳، این فاصله از اوایل نوامبر تا ۴ مارس که رئیس‌جمهور تحلیف می‌شد، به طول می‌انجامید. این وقفه چهار ماهه به‌کنگره اجازه شمارش و گزارش آراء، و به رئیس‌جمهور منتخب نیز فرصت کافی برای سفر به پایتخت می‌داد. اما مشکلاتی که طی این دوره ممکن است سر بر آوردند در کنار پیشرفت‌های فناورانه که زمان سفر را کوتاه می‌کنند فشاری برای کوتاه کردن زمان این دوره ایجاد کرد؛ به‌ویژه بعد از زمستان جدایی‌نگین ۱۸۶۰ که طی آن آبراهام لینکلن، رئیس‌جمهور منتخب، پس از اینکه چند ایالت جنوبی اتحادیه را به منظور تشکیل کنفدراسیون ترک کردند، بی‌قدرت رها شد.

متمم بیستم روز تحلیف را به ۲۰ ژانویه انتقال داد و ۳ ژانویه را به عنوان روز آغازین کنگره جدید، تعیین کرد. اگر کشور نیازمند آخرین یادآوری برای دلیل ضرورت تغییر بود، این یادآوری را پس از انتخابات ۱۹۳۲، زمانی که فرانکلین دی. روزولت، رئیس‌جمهور منتخب به خاطر بحران اقتصادی نزولی را کود بزرگ، قادر به آغاز «نیو دیل» نبود، دریافت کرد. با این حال، معلوم می‌شود که حتی دو ماه هم تضمینی برای دوره موقت بدون اشکال نیست. دونالد ترامپ از زمان باقی مانده در سمت خود برای فعالیت به عنوان یک توپ ویرانگر سیاسی استفاده کرده، در حالی که آمریکا هنوز تحت آسیب شدید همه‌گیری کووید ۱۹ قرار دارد. ترامپ که ماه‌ها در حال فریاد کشیدن ادعاهای دروغین تقلب انتخاباتی بوده، در تلاش برای به چالش کشیدن نتایج انتخابات در ایالت‌های چرخشی کلیدی، چندین دادخواست ناموفق را آغاز کرد و نیز با مجالس قانون‌گذاری ایالتی تماس گرفت تا آن‌ها را قانع کند از جانب‌اوست به مداخله نزنند. حتی زمانی که این استراتژی هم بی‌ثمر واقع شد و تلاش برای چنگ‌زنی به قدرت به‌طور فزاینده‌ای در مانده به نظر رسید، رئیس‌جمهوری بدون هیچ شواهد معتبری به طرح ادعای تقلب در انتخابات، ادامه داد.

در حالی که رئیس‌جمهور در تلاش‌های خود برای تغییر نتیجه انتخابات ناموفق بوده، ممکن است در کاشت بی‌اعتمادی و برافروختن شعله‌های فضای سیاسی سمی موفق شده باشد و احتمالاً حکومت برای جو بایدن، رئیس‌جمهور منتخب را دشوار تر کرده باشد. رئیس‌جمهور آمریکا همچنین از زمان باقی‌مانده تصدی خود برای توزیع عفوهای ریاست‌جمهوری استفاده کرده که مثال بدترین استفاده از قدرت قانون اساسی است. وی به جای آنکه عفو را به عنوان مکانیسمی برای تحقق رحمت و عدالت به کار گیرد، قدرت خود را برای دوستانش حفظ کرده است. با توجه به همه آنچه طی این دوره انتقال اتفاق افتاده، برخی مفسران این پرسش را در سر دارند که آیا کنگره باید زمان بین انتخابات و تحلیف را، پیش از پیش هم کاهش دهد؟ مشخص نیست انجام این امر ممکن یا دلخواه هست یا خیر. در دورانی که مسئولیت‌های رئیس‌جمهور در نتیجه رشد دولت افزایش یافته، برای اجازه زمان کافی به رئیس‌جمهور جدید برای ایجاد دولت و آماده شدن برای چالش‌های پیش‌رو، باید حرفی برای گفتن وجود داشته باشد. آمریکایی‌ها دیگر می‌دانند در سیستم سیاسی آنها تا چه میزان راه‌گیز برای رئیس‌جمهور هست تا از قدرت سوءاستفاده و بی‌ثباتی عظیم ایجاد کند. حتی اگر کنگره هم دوره انتقال را کوتاه نکند، محافظت‌هایی وجود دارد که می‌تواند به کار گرفته شود. این انتقال دلایل متقنی برای بازبینی قوانین انتخاباتی، ارائه شفافیت بیشتر در مورد فرآیند تأیید کالج انتخاباتی و مهار قدرت اجرایی رئیس‌جمهور در حال خروج می‌دهد.

گزارش «توسعه ایرانی» از پشت پرده به تعویق افتادن تشکیل دولت لبنان

تحلیل وقفه از خارج بیروت

شیراز گلزاری

با گذشت ماه‌ها از کناره‌گیری «حسان دیاب»، نخست‌وزیر پیشین لبنان هنوز هیچ دولتی در این کشور تشکیل نشده است. گویا قرار نیست بلاتکلیفی در این کشور از بین برود و مامی‌بینیم که اوضاع در این کشور نه تنها تعریفی ندارد، بلکه روز به روز هم بدتر و بدتر می‌شود. حالا نبود دولت، بحران اقتصادی و از همه مهم‌تر پاندمی کرونا، بحرانی کمرشکن را بر ستون فقرات مردم این کشور سوار کرده است و به نظر می‌رسد که مشکلاتی در پشت پرده وجود دارد که دولت‌مداران نمی‌خواهند آن را رافع و راجع کنند. تمام این وضعیت را یک انفجار مرموز به وجود آورد. انفجاری که بندر بیروت را نه تنها لرزاند و قسمتی از آن را دود کرد و به آسمان فرستاد، بلکه موج تخریب آن به حدی بود که بسیاری از ساختمان‌های مسکونی و اداری بیروت از بین رفت. و هنوز هم تعدادی از شهروندان این شهر یا تخریب شده‌اند یا اینکه جنازه‌های

از آنها وجود ندارد. تبعات این انفجار در فاز اول به خیابان آمدن مردم بود ولی از سوی دیگر ما شاهد آن بودیم که دامنه اعتراض‌ها به حدی افزایش پیدا کرد که حسان دیاب مجبور به ترک صندلی نخست‌وزیری شد. به یاد داریم که او در آن زمان در نطقی تلویزیونی گفت که کشور باید به قرار نیست بلاتکلیفی در این کشور از بین برود و مامی‌بینیم که اوضاع در این کشور نه تنها تعریفی ندارد، بلکه روز به روز هم بدتر و بدتر می‌شود. حالا نبود دولت، بحران اقتصادی و از همه مهم‌تر پاندمی کرونا، بحرانی کمرشکن را بر ستون فقرات مردم این کشور سوار کرده است و به نظر می‌رسد که مشکلاتی در پشت پرده وجود دارد که دولت‌مداران نمی‌خواهند آن را رافع و راجع کنند.

تمام این وضعیت را یک انفجار مرموز به وجود آورد. انفجاری که بندر بیروت را نه تنها لرزاند و قسمتی از آن را دود کرد و به آسمان فرستاد، بلکه موج تخریب آن به حدی بود که بسیاری از ساختمان‌های مسکونی و اداری بیروت از بین رفت. و هنوز هم تعدادی از شهروندان این شهر یا تخریب شده‌اند یا اینکه جنازه‌های

نیز نتوانست از موج تغییر در این کشور در امان بماند. بحران آنچنان ادامه پیدا کرد که «میشل عون»، رئیس‌جمهوری لبنان طی ماه‌های گذشته سعید الحریری را بار دیگر مسئول تشکیل دولت کرد. انتخاب مجدد حریری به نخست‌وزیری با توافق جریان المستقبل، جنبش أمل، حزب سوسیالیست به رهبری «ولید جنبلاط» و جنبش میهنی آزاد و حزب مسیحی الطاشناق صورت گرفت.

سعید حریری با ۶۵ رای موافق ۱۱۸ نماینده پارلمان لبنان برای مأموریت تشکیل کابینه معرفی شد و بسیاری امیدوار بودند که بلکه وضعیت در این کشور بحران‌زده قدری بهبود یابد که البته چنین نشد. اوضاع به حدی خراب است که حدود ۱۳ روز پیش «نبیه بری»، رئیس‌مجلس لبنان، عنوان کرد که تمامی راه‌های ممکن برای تشکیل دولت جدید به بن‌بست رسیده است. وی وضعیت در این کشور را نگران‌کننده خواند و صراحتاً اعلام کرد که «وارد تونلی تاریک شده‌ایم و من نمی‌دانم چطور قرار است از آن بیرون بیاییم». این در حالی است

تظاهرات سال ۲۰۱۹ در بیروت به استعفاي سعید الحریری، کابینه او انجامید که دیاب را بر سر کار آورد، هر چند که دیاب نیز نتوانست از موج تغییر در این کشور در امان بماند و عملاً نتوانست تغییری در کشور به وجود آورد

که مذاکرات میان گروه‌های سیاسی همچنان بی‌نتیجه مانده است. آخرین دور مذاکرات میان حریری و میشل عون بار دیگر بی‌نتیجه ماند و دو طرف در بیانیه‌هایی یکدیگر را مقصر تأخیر در تشکیل دولت معرفی کردند.

بری البته مسئولیت این بحران را متوجه مقام‌های عالی‌رتبه می‌داند. او در پاسخ به سوال خبرنگار المیادین گفت: اگر سوال شما این است که چرا به بن‌بست رسیدیم، پاسخش قطعاً نزد رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر منصوب است! این سخنان نبیه بری که چسبندگی

و نزدیکی زیادی با حزب الله لبنان و شیعیان این کشور دارد به خوبی نشان می‌دهد که رئیس پارلمان این کشور یا در معادلات کم ارزش دیده می‌شود و او را به محفل‌های سیاسی خود راه نمی‌دهند، یا اینکه اساساً با راهبردهای سیاسی که توسط اهل تسنن و مارونی‌ها اتخاذ می‌شود، مشکل دارد.

تعویق، چرا و چگونه؟

مساله مهمی که در اینجا باید مورد نظر قرار بگیرد این است که معادلات سیاسی در لبنان صرفاً فقط از سوی جریان‌ها و احزاب این کشور طراحی نمی‌شود، بلکه ما حالا کشوری مانند فرانسه را در این میان داریم که تمام قد به دنبال سهم‌خواهی است.

فرانسه بارها اعلام کرده که حاضر است در تمامی بحران‌ها با بیروت همراهی کند. پس از انفجار بیروت در پایتخت، ماکرون بلافاصله به لبنان سفر کرده و وعده داد که کمک‌های شایانی را در اختیار این کشور بگذارد. وی طی دومین سفر خود در تاریخ یکم سپتامبر به بیروت ضرب‌الاجلی ۱۵ روزه را برای تشکیل کابینه اعلام کرد و وعده داد تا در ماه دسامبر بار دیگر به این کشور سفر کند. البته این نقشه‌های ماکرون تماماً بر باد شد و رئیس‌جمهوری فرانسه نتوانست طی برنامه به لبنان سفر کند. پنج‌شنبه گذشته اعلام شد که ماکرون به ویروس کرونا مبتلا شده است و بر همین اساس سفر وی به لبنان هم ملغی شد.

بالغو سفر ماکرون و نبود هر گونه نشانه‌ای از بهبود اوضاع مشخص نیست که وضعیت این کشور به کجا خواهد کشید اما باید متوجه باشیم که سعید حریری، نخست‌وزیر مکلف لبنان چند روز پیش پس از دیدار با میشل عون، رئیس‌جمهوری لبنان در کاخ بعداً اعلام کرد که ما می‌توانیم فروپاشی را متوقف کنیم اما برای آن نیاز به دولت کارشناسان و متخصصان داریم و به این جهت ممکن است تشکیل این دولت تا

حریری همچنان از سوی ریاض و ابوظبئی تحت فشار است و این فشار تا جایی بالا رفته که منابع لبنانی اعلام کردند سفر کرده و قرار است سپس به عربستان عزیمت کند که نشان از تزیق یک سنار بویه بیروت از خارج این کشور دارد

بعد از سال نومیادی طول بکشد. در همین راستا روزنامه شرق الاوسط هم اعلام کرده که به تأخیر افتادن دولت ممکن است طول بکشد و اگر عون برخورد مثبتی با کابینه پیشنهادی حریری نداشته باشد، احتمالاً تا بعد از روی کار آمدن جو بایدن، رئیس‌جمهور منتخب آمریکا در ۲۰ ژانویه این روند به تأخیر خواهد افتاد. اینکه چرا روند تشکیل دولت لبنان به تأخیر افتاده است، چند دلیل دارد. دلیل اول این است که حریری همچنان از سوی ریاض و ابوظبئی تحت فشار است. این فشار تا جایی بالا رفته که روز گذشته (یکشنبه) منابع لبنانی اعلام کردند که سعید حریری، به امارات سفر کرده و قرار است سپس به عربستان عزیمت کند.

این سفرها، آنهم در فضایی که همه نگاهشان به حریری است و لبنان از بی‌دولتی رنج می‌برد، به خوبی نشان می‌دهد که صحنه‌گردان این روزهای بیروت جریان ۱۴ مارس و طیف منتصب به حریری و سعودی‌ها هستند. آنها منتظرند که بایدن روی کار بیاید و ببینند که آیا سیاست تحریم علیه بیروت را مانند ترامپ و تمیش ادامه می‌دهد یا اینکه اوضاع باز هم تغییر خواهد کرد. بر این اساس باید گفت تعویق در تشکیل دولت لبنان بیش از آنکه یک مشکل داخلی باشد، به یک معضل خارجی تبدیل شده است.

خبر

بازداشت ۳ معترض مخالف نتانیاهاو در قدس اشغالی

منابع خبری از بازداشت سه معترض در جریان تظاهرات علیه نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی در قدس اشغالی خبر دادند. روزنامه عبری زبان معاریو اعلام کرد که هزاران معترض شامگاه شنبه با حضور در مناطق مختلف اراضی اشغالی و تل‌آویو علیه بنیامین نتانیاهاو، نخست‌وزیر اسرائیل تظاهرات کردند. طبق این گزارش، معترضان خواستار کناره‌گیری نتانیاهاو به دلیل اتهام وی به فساد و سوء مدیریت بحران کرونا توسط دولت وی شدند. این روزنامه در ادامه گزارش داد که پلیس رژیم صهیونیستی سه معترض را در میان هزاران معترضی که در مقابل مقر اقامت نتانیاهاو در میدان بالفور در قدس اشغالی تجمع کرده بودند، بازداشت کردند. در همین حال، شبکه ۱۲ تلویزیون رژیم صهیونیستی نیز در این باره اعلام کرد که معترضان در صدد بستن ورودی محل اقامت نتانیاهاو بودند و تصاویر وی را به آتش

اردوغان: ۲۰۲۱ سال اصلاحات برای ترکیه خواهد بود

رئیس‌جمهوری ترکیه اعلام کرد که سال ۲۰۲۱ سال اصلاحات دموکراتیک و اقتصادی در این کشور خواهد بود. به گزارش آناتولی، رجب طیب اردوغان که از طریق لینک ویدئویی زنده از عمارت وحدتین استانبول با رویداد نخست در آنکارا، پایتخت ترکیه ارتباط برقرار کرد، ساخت بخشی از جاده در ناحیه گلباسی را مورد استقبال قرار داد.

اردوغان بعد از تکمیل این پروژه به ارزش ۳۵۲ میلیون لیر ترکیه (حدود ۴۶ میلیون دلار)، اظهار کرد: ما با باور به اینکه بزرگ‌ترین افتخار، بزرگ‌ترین سهم و عالی‌ترین سیاست، انجام کار برای کشورمان، خدمت کردن و بالا بردن اعتبار آن است، به کار شبانه‌روزی ادامه خواهیم داد. وی ادامه داد: در اصل، جهان از روندی عبور می‌کند که طی آن بحران سلامتی که با اپیدمی کرونا شروع شد، به شوک‌های

افزایش پناهجویان اتیوپیایی در سودان به بیش از ۵۸ هزار نفر

خارطوم گزارش داد، تعداد پناهجویان اتیوپیایی سودان که از درگیری‌ها در اقلیم تیگرای واقع در شمال این کشور فرار کردند، به ۵۸ هزار و ۴۵۴ نفر افزایش یافته است. به گزارش خبرگزاری آناتولی ترکیه، کمیسیاریای امور پناهجویان سودان در گزارشی اعلام کرد: ۳۸۹ پناهجوی جدیدی دیگر خود را به منطقه حمدایت در استان کسلار رساندند و به این ترتیب تعداد کل پناهجویان اتیوپیایی در این استان سودان به ۴۰ هزار و ۲۲۶ نفر افزایش یافت. در ادامه این گزارش آمده است: ۱۱ پناهجوی دیگر نیز خود را به استان القصار رساندند و به این ترتیب تعداد کل پناهجویان اتیوپیایی این استان به ۱۸ هزار و ۲۲۸ تن رسید. کمیسیاریای امور پناهجویان سودان در گزارش خود تأکید کرد: تعداد کل پناهجویان اتیوپیایی که خود را به دوستان کسلو و القصار رساندند، به ۵۸ هزار و ۴۵۴ نفر افزایش یافت.

گوایدو: اپوزیسیون ونزوئلا به کارش ادامه می‌دهد

رهبر اپوزیسیون ونزوئلا گفت، قانونگذاران اپوزیسیون با وجود برگزاری انتخابات پارلمانی اوایل ماه جاری میلادی به کارشان ادامه می‌دهند. به گزارش اسپوتنیک، خوان گوایدو، رهبر اپوزیسیون ونزوئلا در توثی نوشت: مجمع ملی یکبار دیگر برای حفاظت از مردم و قانون اساسی به پایم خیزد و تا زمان برگزاری انتخاباتی جدید، به کارش ادامه می‌دهد. وی در ادامه توثیت خود نوشت: با وجود تهدیدها از سوی دیکتاتوری و ارباب از سوی رژیم، پارلمان به کارش در این دوره فوق‌العاده ادامه می‌دهد. قانونگذاران اپوزیسیون اصلاحاتی را در اساسنامه انتقال تصویب کردند که عملکرد مجمع ملی را در خلال تداوم قانون اساسی تنظیم می‌کند. در ژانویه ۲۰۱۹، ونزوئلا وقتی وارد یک بحران سیاسی شد که گوایدو خودش را رئیس‌جمهوری موقت خواند تا نیکولاس مادورو، رئیس‌جمهوری ونزوئلا را برکنار کند. اوایل ماه جاری میلادی، انتخابات پارلمانی در ونزوئلا برگزار شد و بیش از ۱۰۰ حزب سیاسی در آن شرکت کردند.

